

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010341
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. marca 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

N..

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom G. T., prechodne bytom T., M. XX/X, okr. D.,

ktoré podal proti rozsudku O. súdu Prievidza č.k. 1T/99/2015-100 zo dňa 19.10.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný N. D. o d s u d z u j e podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ō v o d n e n i e :

Obžalovaný N. D. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k.1T/99/2015-100 zo dňa 19.10.2015 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods. 2 písm. c), d), e) Tr. zák., pretože dňa 31. decembra 2014 v čase okolo 23.45 hod. v T. na ul. W., pred obytným domom s popisným číslom XX, v prítomnosti osôb - G. H., nar. XX.XX.XXXX, G. B., nar. XX.XX.XXXX a G. M., nar. XX.XX.XXXX, fyzicky napadol poškodeného maloletého E.C., nar. 10.02.2001, tak, že ho jedenkrát udrel pästou ruky do oblasti tváre, konkrétne do pravého obočia, čím mu na základe vypracovaného lekárskeho odborného vyjadrenia spôsobil tržnú ranu horného očného viečka vľavo veľkosti 2 x 1 centimeter s reálne a objektívne odôvodnenou dobou liečenia v trvaní 10 dní, pričom narušený obvyklý spôsob života poškodeného bol v trvaní 4-6 dní a to len čiastočne miernou bolestivosťou poranenia a sťažiením osobnej hygieny tváre, pričom bol dňa 7. mája 2014 rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi pod sp. zn. OU-PD-OVVS-2014/000011-23 s právoplatnosťou dňa 17. júna 2014 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. SNT 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších noviel.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej Q. nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. č. XX/X, škodu vo výške 241,50 €.

Rozsudok prvostupňového súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení. Odvolanie bližšie neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že trvá na svojej verzii skutku, skutok sa nestal tak, ako je popísaný v rozsudku. Tiež ľutuje, že jeho konaním poškodený spadol, prijal by aj nižší trest.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť výrokov napadnutého rozsudku a žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ktoré uvádzal obžalovaný. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný dňa 31.12.2014 napadol svedka a poškodeného maloletého. Túto skutočnosť potvrdili nielen svedkovia V. B., M., M., ale aj znalec z odboru zdravotníctva G.. T. D., ktorý potvrdil, že zranenia poškodeného vznikli jednoznačne úderom päťou, nie pádom.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené ohľadom viny obžalovaného dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovedí vo veci vypočutých svedkov Y. V., G. M., G. B., či G. M., ktorí zhodne obžalovaného usvedčovali zo skutku. Aj odvolaciemu súdu sa javila výpoveď svedkyne - H., priateľky obžalovaného ako účelová, urobená v snahe pomôcť obžalovanému, najmä ak nevedela vysvetliť hodnoverným spôsobom rozdiely vo svojich výpovediach. Navyše uviedla, že obžalovaný dvoch dal od seba tým, že ich odstrčil a jeden z nich spadol. Túto skutočnosť však jednoznačne vyvrátil znalec z odboru zdravotníctva, ktorý uviedol, že zranenie poškodeného maloletého nevzniklo pádom.

Po preskúmaní výroku o treste sa však odvolací súd nestotožnil so závermi prvostupňového súdu o použití aj ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. Obžalovaný nerešpektoval predchádzajúce rozhodnutie súdu o uložení mu trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a skutku aktuálne mu kladeného za vinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V takomto prípade potom v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. súd nemôže podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Zároveň ale prvostupňový súd priznal obžalovanému aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že bol už za trestný čin odsúdený. Tento postup však odvolací súd považoval za dvojnásobné vyhodnotenie predchádzajúceho odsúdenia v neprospech obžalovaného. Už samotný zákon v § 37

písm. m) veta za bodkočiarkou, umožňuje súdu na predchádzajúce odsúdenie neprihliadať, čo je podľa názoru odvolacieho súdu možné práve v takomto prípade.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d, ods. 3 Tr. por. zrušil celý výrok o treste a za použitia § 322 ods.3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. uložil obžalovanému v rámci trestnej sadzby uvedenej v § 364 ods.2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Takýto trest je podľa odvolacieho súdu v súlade s ustanoveniami § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák., zodpovedá osobe obžalovaného, celkovým okolnostiam skutku, aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Uložený trest odňatia slobody v blízkosti dolnej hranici základnej trestnej sadzby považuje odvolací súd za zákonný a správny. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný síce bol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak v ústave pre mladistvých a uvedené odsúdenie má už zahladené (§ 121 ods. 1 Tr. zák.), bolo potrebné ho pre výkon uloženého trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výroky o vine a náhrade škody zostali týmto zrušením nedotknuté.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.